

ТВАРИННИЦТВО, ЯК ГАЛУЗЬ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

¹ Вінницький національний технічний університет

Анотація

У роботі розглянуто тваринництво як галузь сільського господарства. Розвиток тваринництва технологічно поєднується із рослинництвом, створює певну комплексність у використанні трудових, земельних та матеріальних ресурсів на селі, сприяє піднесенню сільського господарства. Важливим елементом такого піднесення є формування на території кожного регіону раціональних співвідношень у розвитку рослинництва та тваринництва на основі розвитку найбільш ефективних галузей. Зважаючи на унікальні властивості галузі та провідне місце в структурі АПК важливим є комплексне дослідження розвитку тваринництва, створення сприятливих інвестиційних умов та запобігання збитковості виробництва.

Ключові слова: тваринництво, галузь, сільське господарство, промисловість, сировина.

Abstract

The paper considers livestock farming as a branch of agriculture. The development of livestock production is technologically combined with crop production, creates a certain complexity in the use of labor, land and material resources in rural areas, and contributes to the growth of agriculture. An important element of such an upsurge is the formation of rational ratios in the development of crop production and animal husbandry on the basis of the development of the most efficient sectors on the territory of each region. Given the unique properties of the region and the leading place in the structure of the agro-industrial complex, it is important to conduct a comprehensive study of the development of animal husbandry, create favorable investment conditions and prevent unprofitable production.

Keywords: animal husbandry, industry, agriculture, industry, raw materials.

Вступ

Тваринництво – це комплекс взаємопов'язаних галузей сільського господарства. Воно забезпечує населення найбільш цінними продуктами харчування (м'ясо, молоко, яйця), промисловість – сировиною (шкіри, хутро, вовна, пух, перо). Тваринництво охоплює ряд підгалузей. основними з яких є скотарство, свинарство, вівчарство, птахівництво. Крім того, виділяються ще і менш значні і дуже вузькі галузі: кролівництво, рибництво, шовківництво, звірівництво, бджільництво та ін. Різні галузі і підгалузі виконують свої специфічні функції в задоволенні потреб населення, в продуктах харчування, у предметах першої необхідності (одязі і взутті), в забезпеченні промисловості сировиною [1].

Результати дослідження

Тваринництво відносять до другого надзвичайно важливого напрямку сільського господарства, завданням якого є розведення сільськогосподарських тварин для виробництва продукції. Розвиток тваринництва технологічно поєднується із рослинництвом, створює певну комплексність у використанні трудових, земельних та матеріальних ресурсів на селі, сприяє піднесенню сільського господарства. Важливим елементом такого піднесення є формування на території кожного регіону раціональних співвідношень у розвитку рослинництва та тваринництва на основі розвитку найбільш ефективних галузей. Організація тваринництва характеризується певними особливостями, які необхідно врахувати в практичній діяльності. До їх складу входить те, що тваринництво концентрується на менших площах у порівнянні з рослинництвом, що створює можливості для впровадження механізації, переведення галузі на промислову основу. Важливою особливістю є те, що продукція тваринництва вимагає особливих умов для транспортування, що зумовлює необхідність прискорення переробки цієї продукції в місцях її заготівлі. У випадку транспортування необхідно застосовувати спеціалізовані транспортні засоби, що забезпечували б їх збереження. Галузь

тваринництва України має свої специфічні складнощі, що дає основу для її характеристики, як багатогалузевого тваринництва.

Для оцінки стану та розвитку тваринництва використовують такі показники:

- поголів'я – загальна чисельність тваринного виду на певній території;
- кількість голів великої рогатої худоби, що припадає на 100 га посівної площі сільськогосподарських культур;
- кількість свиней, що припадає на 100 га посівної площі сільськогосподарських культур;
- поголів'я птиці, що припадає на 100 га посіву зернових;
- кількість м'яса, виробленого на території регіону, т;
- кількість м'яса, виробленого протягом року, що приходить на одного жителя регіону, т/людину;
- кількість молока, виробленого на території регіону, т;
- надій молока на одну корову за рік, л;
- кількість молока, отриманого протягом року, що приходить на одного жителя регіону, л/людину;
- кількість яєць, отриманих на території регіону, шт.;
- кількість яєць, отриманих протягом року, що приходить на одного жителя регіону [2].

Тваринництво – особлива галузь сільського господарства, стан розвитку якої вагомим впливає на економічний потенціал АПК країни, на всі сфери суспільного виробництва. Екологічне значення полягає в забезпеченні землеробства органічними добривами, внесення у ґрунт яких повертає в природу значну кількість органічної маси, сприяє підвищенню його родючості, вмісту гумусу, розвитку мікрофлори, інтенсифікації ґрунтоутворного процесу і кругообігу речовин в породі. Нестабільність соціально-економічної ситуації, низький рівень концентрації капіталу в аграрній сфері, диспаритет цін між сільськогосподарською продукцією і продукцією промисловості та його наслідки зумовили хронічні негаразди в цій галузі аграрного виробництва. В процесі реформування агропромислового комплексу тваринництво України зазнало, на жаль, негативних змін. Масове скорочення поголів'я сільськогосподарських тварин, зниження продуктивності, збитковість виробництва та погіршення якості продукції ставлять під загрозу національну продовольчу безпеку, знижується експортний потенціал країни та погіршується соціальна ситуація в сільській місцевості. Зважаючи на унікальні властивості галузі та провідне місце в структурі АПК важливим є комплексне дослідження розвитку тваринництва, створення сприятливих інвестиційних умов та запобігання збитковості виробництва [3]. Сільське господарство також здійснює певний вплив на аерозольне забруднення атмосфери та якість питної води у Вінницькій області [4-5].

Висновки

Було розглянуто тваринництво як галузь сільського господарства: поняття про тваринництво. Було встановлено що тваринництво – це комплекс взаємопов'язаних галузей сільського господарства.

Можна зробити висновок, що тваринництво забезпечує населення найбільш цінними продуктами харчування (м'ясом, молоком, яйцями), промисловість – сировиною (шкіри, хутро, вовна, пух, перо).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аграрна економіка і ринок Іванух Р. А., Дусановський С. Л., Білан Є. М. - Тернопіль: "Збруч", 2003. - 305 с.
2. Регіональна економіка Е. А. Зінь. 48-65 с.
3. Ефективна економіка № 8, 2013 УДК 636.03. О. Г. Кухар, аспірант, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ.
4. Петрук В. Г., Кватернюк С. М., Трач І. А. та ін. Дослідження антропогенних аерозолів в атмосфері. Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія: Сільськогосподарські науки. 2012. № 63. Вип. 4. С. 204-209.
5. Петрук В. Г., Мороз Я. В., Гайдей Ю. А., Кватернюк С. М. Оцінка якості водопровідної питної води у Вінницькій області. Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія: сільськогосподарські науки. 2012. №63. Вип. 4. С. 217-223.

Боднар Ольга Миколаївна – студентка групи ЕКО-17б, Інститут екологічної безпеки та моніторингу довкілля, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, е – mail: olhabodnar789@gmail.com.

Bodnar Olga Mykolayivna – student of ECO-17b group, Institute for Environmental Safety and Environmental Monitoring, Vinnitsa National Technical University, Vinnitsa, e – mail: olhabodnar789@gmail.com.